

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/115/2014
Identifikačné číslo spisu:	8206204447
Dátum vydania rozhodnutia:	20.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8206204447.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOST', s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: M. A., nar. X. Y. XXXX, bytom I., o vymoženie 100,90 EUR s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn.: 4Er/516/2006, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 29. apríla 2013, č. k.: 11CoE/91/2012-59, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie sa z a s t a v u j e .
Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa z a m i e t a .
Dovolanie oprávneného sa o d m i e t a .
Povinnému sa náhrada trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Bardejov uznesením z 20. apríla 2012 č. k. 4Er/516/2006-24 zastavil exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie označeného v odôvodnení jeho uznesenia. Konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. V nej dojednaná rozhodcovská doložka bola spotrebiteľovi nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa a povinného zbavila reálnej možnosti ochrany jeho práv pred všeobecným súdom. Dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou podmienkou, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a je v rozpore s ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Keďže v danej veci neexistuje spôsobilý exekučný titul, na podklade ktorého by bolo možné viesť exekúciu, je exekúcia neprípustná, a preto ju súd zastavil. Toto uznesenie napadol oprávnený odvolaním.

Krajský súd v Prešove uznesením z 29. apríla 2013 sp. zn. 11CoE/91/2012 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Uviedol, že nie sú naplnené podmienky na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) a súd prvého stupňa, ktorý bol v danom prípade povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu, v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a svoje zistenia správne právne posúdil. Aj podľa názoru

odvolacieho súdu nebola vo veci platne uzavretá rozhodcovská zmluva, preto nebola daná právomoc rozhodcovského súdu takýto spor rozhodovať. Rozhodnutie rozhodcovského súdu v danej veci nemá náležitosti exekučného titulu, preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o jej zastavení potvrdil.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený odvolaním v časti, ktorou zamietol jeho návrh na prerušenie konania. To isté uznesenie napadol aj dovolaním, v ktorom uviedol, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. e/ O. s. p.), 4. oprávnenému odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady, majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Žiadal uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolaťelom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Oboer 375/2013, 5 OboE 160/2013, 5 Oboer 335/2013, 5 OboE 142/2013, 5 Oboer 370/2013, 5 OboE 157/2013, 5 Oboer 230/2013, 5 OboE 91/2013, 5 Oboer 350/2013, 5 OboE 148/2013, 5 Oboer 222/2013, 5 OboE 85/2013, 5 Oboer 210/2013, 5 OboE 77/2013, 5 Oboer 234/2013, 5 OboE 94/2013, 5 Oboer 291/2013, 5 OboE 123/2013, 5 Oboer 287/2013, 5 OboE 120/2013, 5 Oboer 194/2013, 5 OboE 66/2013, 5 Oboer 193/2013, 5 OboE 65/2013, 5 Oboer 195/2013, 5 OboE 67/2013, 5 Oboer 190/2013, 5 OboE 63/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.